

22. 6. 2023

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Veřejný zájem na obnovitelných zdrojích energie

Český právní řád až do prosince 2022 neobsahoval legislativní úpravu veřejného zájmu na výstavbě a provozu obnovitelných zdrojů energie (dále jen „veřejný zájem na OZE“). Energetický zákon donedávna za veřejný zájem označoval jen výroby nad 100 MW s možností poskytovat podpůrné služby k zajištění provozu elektrizační soustavy[1], toto ustanovení se však OZE prakticky nedotýkalo.

V prosinci 2022 a v lednu 2023 došlo nejprve na unijní a posléze na české vnitrostátní úrovni k přijetí dvou předpisů, které veřejný zájem na OZE poprvé legislativně zakotvily. Způsob regulace a její důsledky se v obou případech liší. Cílem tohoto článku je shrnout a popsat dopady této nové legislativy, a to ve světle stávající judikatury týkající se veřejného zájmu na OZE.

Judikatura k veřejnému zájmu na OZE

Veřejným zájmem na výstavbě OZE se poprvé významněji zabýval Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „SDEU“) v rozhodnutí ze dne 4. 5. 2016 ve sporu Evropská komise v. Rakouská republika.[2] SDEU posuzoval konflikt mezi zájmem na ochraně povrchových vod a zájmem na výstavbu malé vodní elektrárny. Ačkoliv soud autoritativně nekonstatoval, že výstavba malé vodní elektrárny je ve veřejném zájmu, aproboval postup Rakouska, které výstavbu malé vodní elektrárny za veřejný zájem označilo. SDEU tedy vymezil, že z pohledu unijního práva byl v této otázce prostor pro uvážení členských států.

ZáložkaV českém prostředí veřejný zájem na OZE poprvé dovodil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozhodnutí ze dne 13. 1. 2017.[3] Předmětem řízení byl konflikt mezi zájmem na ochranu zvláště chráněného druhu živočicha, konkrétně krkavce velkého, a zájmem na výstavbě čtyř větrných elektráren u obce Dvorce v Nížkém Jeseníku. Soud rozhodl ve prospěch větrných elektráren, respektive ve prospěch udělení výjimky ze zákazu u zvláště chráněného druhu živočicha podle § 56 ZOPK.[4]

V rozsudku NSS konstatuje: „V rámci ochrany životního prostředí je za současného stavu politického a odborného diskursu považováno za žádoucí, jakkoliv to může být z řady odborných (zejména ekonomických a ekologických) hledisek považováno za mimořádně sporné, podporovat výrobu elektrické energie z tzv. obnovitelných zdrojů. V současné době tedy existuje rámcová většinová politická shoda vyjádřená nejrůznějšími politickými i legislativními akty na světové, evropské i národní úrovni, že výroba energie z obnovitelných zdrojů směřuje k vyšší míře ochrany životního prostředí, a že je proto v zájmu celé společnosti, aby byly za přiměřených podmínek uskutečňovány záměry tomuto přispívající. Za takový záměr je tedy možné považovat stavbu a provozování předmětných VTE, v nichž se elektrická energie vyrábí tak, že samotný provoz takovéto elektrárny produkuje velmi nízké, fakticky téměř nulové emise tzv. skleníkových plynů, zejména oxidu uhličitého.“

NSS dále ve svém rozhodnutí uvedl, že „nelze bez dalšího stanovit, že by stavba větrných elektráren a priori a zcela automaticky veřejný zájem naplňovala; vždy bude záležet na konkrétní situaci a

konkrétním poměru ‚nákladů‘ a ‚výnosů‘ takového záměru z pohledu aktuálně vnímaného veřejného zájmu, tj. z pohledu střetu různých hodnot považovaných za veřejné zájmy, které si v daném konkrétním případě budou konkurovat a které budou v dané situaci považovány za tak či onak hodnotné.“

Závěr NSS byl reflektován v dalších soudních řízeních. Z nedávné doby lze zmínit prvoinstanční rozhodnutí správního Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 11. 2022,[5] který se zabýval konfliktem veřejného zájmu na památkové ochraně a na výstavbě střešní fotovoltaické elektrárny (dále jen „FVE“). Žalobce měl záměr instalovat 14 panelů FVE na střeše rodinného domu ve vesnické památkové zóně Plzeň 4 - Lobzy, kterou stavební úřad z důvodu nepřipustného zásahu do této památkové zóny nepovolil. Krajský soud v Plzni rozhodnutí stavebního úřadu zrušil s odkazem na výše citované rozhodnutí NSS a na obecný veřejný zájem na OZE. Vzal přitom v úvahu také další skutkové okolnosti, zejména reálný stav památkové zóny a bezprostředního okolí záměru, které neodůvodňovalo vysokou míru památkové ochrany. Dle veřejně dostupných informací byla proti rozhodnutí Krajského soudu v Plzni dne 25. 1. 2023 podána kasační stížnost, rozhodnutí bude tedy přezkoumáno ze strany NSS.

Z výše uvedeného plyne, že české soudy i bez zákonné úpravy dovodily veřejný zájem na OZE. To však neznamená, že výrobnám OZE automaticky dávaly přednost před jinými veřejnými zájmy. Praktický dopad judikatury byl takový, že výstavba OZE označená za veřejný zájem mohla (a měla) být v konkrétních případech poměřována s jinými chráněnými veřejnými zájmy (např. ochranou zvláště chráněných druhů, památkovou ochranou) a mohla v odůvodněných případech převážet.

Dočasné nařízení EU a převažující veřejný zájem

Prvním právním předpisem, který v Česku výslovně zakotvil veřejný zájem na OZE, bylo dočasné nařízení EU 2022/2577 ze dne 22. 12. 2022, kterým se stanoví rámec pro urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „**dočasné nařízení EU**“). Dočasné nařízení EU nabylo účinnosti dne 30. 12. 2022 a platnost má stanovenou na 1,5 roku, tedy do 30. června 2024.

Důvodem pro přijetí nařízení bylo nutné snížení závislosti Unie na fosilních palivech z bezpečnostních geopolitických a klimatických důvodů. Dočasné nařízení EU nastavilo právní rámec na dobu, než bude přijata komplexní trvalá právní úprava.

Dočasné nařízení EU v čl. 3 zakotvuje **vyvratitelnou domněnku[6] převažujícího veřejného zájmu na výstavbě a provozu OZE, z důvodu jejich přínosu pro veřejné zdraví a bezpečnost:**

„(1) Plánování, výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a jejich připojení k soustavě a související soustava samotná a skladovací zařízení se považují za projekty v převažujícím veřejném zájmu, které slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, při vyvažování právních zájmů v jednotlivých případech pro účely čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES.“

„(2) Členské státy zajistí přinejmenším u projektů, které jsou uznány za projekty převažujícího veřejného zájmu, aby byla v rámci postupu plánování a povolování při vyvažování právních zájmů v jednotlivých případech upřednostněna výstavba a provoz zařízení a instalací na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a rozvoj související sítové infrastruktury. Pokud jde o ochranu druhů, předchozí věta se použije pouze tehdy, jsou-li přijata vhodná opatření na ochranu druhů přispívající k zachování nebo obnově populací druhů v příznivém stavu z hlediska ochrany a jsou-li pro tento účel k dispozici dostatečné

finanční zdroje a oblasti, a v odpovídajícím rozsahu.“

Ačkoliv je v českém překladu čl. 3 odst. 1 dočasného nařízení EU použitý obrat „považuje se za“, který se užívá při stanovení nevyvratitelné domněnky, z bodů 4 a 8 preambule i z anglické verze nařízení je zřejmé, že úmyslem je zavedení vyvratitelné domněnky.

Převažující veřejný zájem na OZE nařízení nezakotvuje obecně, ale pouze ve vztahu ke třem vyjmenovaným unijním směrnicím, které regulují tyto oblasti:

- **ochranu evropsky významných lokalit (dále jen „NATURA 2000“) a ochranu volně žijících živočichů a rostlin**

(obě ve směrnici Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin);

- **ochranu ptáků (ptačí oblasti)**

(směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků);

- **ochranu povrchových a podzemních vod**

(směrnice EU 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámeček pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky).

Dočasné nařízení EU odkazuje na konkrétní ustanovení uvedených evropských směrnic, která upravují výjimky z ochrany či zákazů z důvodu jiného převažujícího veřejného zájmu. Předmětná úprava unijních směrnic byla transponována do českých zákonů. V případě oblastí NATURA 2000 a ptačích oblastí se zakotvení vyvratitelné domněnky převažujícího veřejného zájmu projeví při vydávání závazného stanoviska orgánem ochrany přírody a krajiny podle § 45i ZOPK. V oblasti ochrany ptáků se domněnka uplatní při rozhodování o výjimce (resp. „odchylném postupu“) ze strany orgánu ochrany přírody a krajiny podle § 5b ZOPK. V oblasti ochrany volně žijících živočichů a rostlin se vyvratitelná domněnka uplatní při rozhodování o výjimce ze zákazu podle § 56 ZOPK. Nakonec v oblasti ochrany vod se vyvratitelná domněnka uplatní při rozhodování o výjimce pro zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo podzemní vody podle § 23a odst. 8 zákona o vodách.[7]

Ani zakotvení vyvratitelné domněnky převažujícího veřejného zájmu na OZE neznamená automatické udělení výjimky nebo pozitivního závazného stanoviska ve výše uvedeném smyslu, tedy povolení záměru OZE. V první řadě je zapotřebí mít na paměti, že převažující veřejný zájem zpravidla není jedinou zákonnou podmínkou pro udělení výjimky a umožnění realizace záměru. Pro udělení výjimky je nutné splnit i další podmínky, které výše uvedené právní normy upravují. Například při rozhodování o výjimce podle § 56 ZOPK je nutno kumulativně splnit následující podmínky:

- záměr OZE je v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti či v jiném převažujícím veřejném zájmu ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK (právě zde se uplatní vyvratitelná domněnka převažujícího veřejného zájmu podle dočasného nařízení EU);
- neexistuje jiné uspokojivé řešení;
- záměr FVE neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu ohroženého druhu z hlediska ochrany.

Vyvratitelná domněnka převažujícího veřejného zájmu na OZE se tedy uplatní právě (a pouze) při posuzování splnění první podmínky pro udělení výjimky podle § 56 ZOPK.

Rovněž je nutno přihlídnout ke čl. 3 odst. 2 dočasného nařízení EU, který stanovuje členským státům povinnost upřednostnit výstavbu a provoz OZE a související infrastruktury. V případě kolize OZE s druhovou ochranou však upravuje další podmínky, a sice a) přijetí vhodných opatření na ochranu druhů přispívající k zachování nebo obnově populací druhů v příznivém stavu z hlediska ochrany a b) vyhrazení dostatečných finančních zdrojů a oblastí v odpovídajícím rozsahu.

Ze znění čl. 3 odst. 2 nařízení není zřejmé, kdo má přijmout vhodná opatření a vyčlenit finanční zdroje a oblasti – zda státní orgány, nebo žadatel, který chce realizovat záměr OZE. V praxi si lze představit obě dvě varianty: např. orgán ochrany přírody a krajiny může žadateli při rozhodování o výjimce z chráněných druhů živočichů podle § 56 odst. 3 ZOPK stanovit podmínky, které budou reflektovat čl. 3 odst. 2 dočasného nařízení EU, nebo naopak dospěje k závěru, že potřebná opatření přijal a finanční zdroje a oblasti vyhradil již stát v rámci svých činností a tedy jsou podmínky splněny bez přičinění žadatele.

Orgán ochrany přírody a krajiny musí v souladu se čl. 3 dočasného nařízení EU apriori vycházet z toho, že daný záměr OZE v převažujícím veřejném zájmu je, pokud nebude ve správním řízení prokázán opak. Domněnka převažujícího veřejného zájmu bude vyvrácena tehdy, pokud existují jasné důkazy o tom, že dané projekty mají významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat.[8]

Členské státy mají možnost omezit použití ustanovení o převažujícím veřejném zájmu jen na určité části území, na určité typy technologií nebo na projekty určitých technických vlastností, v souladu s prioritami stanovenými v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu.[9] V Česku takové omezující opatření zatím nebylo přijato, dočasné nařízení EU tedy platí v plném rozsahu.

Závěrem je vhodné připomenout, že dočasné nařízení EU nemá přímý dopad na situace, kdy je výstavba OZE v konfliktu např. s ochranou krajinného rázu, s plošnou ochranou zvláště chráněných územích, jako jsou národní parky, CHKO, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace apod. (vyjma oblastí NATURA 2000 a ptačích oblastí) nebo s památkovou ochranou. Nebude mít vliv ani na odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu, na územní plánování, vyvlastňování a další oblasti, které z něj výslovně nevyplývají.

Lex OZE I a veřejný zájem

Dne 24. 1. 2023 vstoupil v účinnost zákon přezdívaný jako „**Lex OZE I**“ [10] kterým se novelizoval mj. energetický zákon a stavební zákon.[11]

Lex OZE I upravil definici „výrobní elektřiny“ v energetickém zákoně a nově zavedl, že „*výrobní elektřiny z obnovitelných zdrojů energie o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více a nízkouhlíková výrobní elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více je zřizována a provozována ve veřejném zájmu*“.[12]

Oproti úpravě v dočasném nařízení EU je úprava odlišná v těchto bodech:

- jde o trvalou, nikoliv o dočasnou regulaci;
- deklarace veřejného zájmu je obecná, není vymezena jen pro určité oblasti;
- novela neupravuje „vyvratitelnou domněnku převažujícího veřejného zájmu“, ale označuje výstavbu a provoz OZE za „veřejný zájem“;
- ve veřejném zájmu dle doslovného znění je jen zřizování a provoz výroben s instalovaným výkonem nad 1 MWp.

Za pozornost stojí zejména třetí a čtvrtý bod, který je níže rozebrán podrobněji.

Veřejný zájem v. převažující veřejný zájem

Novela Lex OZE I neupravuje domněnku „převažujícího veřejného zájmu“. Při konfliktech výstavby OZE s jiným veřejným zájmem v povolovacím řízení (mimo působnost dočasného nařízení EU), například při konfliktu s památkovou ochranou by tak mělo dojít k vyváženému poměrování dvou veřejných zájmů, aniž by byl apriori zvýhodněn veřejný zájem na výstavbě OZE. V zásadě by tedy tyto konflikty měly být řešeny tak, jako doposud podle judikatury popsané v kapitole 1.

Zakotvení veřejného zájmu na OZE přináší změny zejména v případech, kdy jiné právní předpisy upravují výslovně výhody právě pro stavby ve veřejném zájmu.

Příkladem takové regulace je § 18 odst. 5 stavebního zákona, který upravuje, kdy je možné v nezastavěném území obcí umístit i stavby bez výslovné regulace v územním plánu obcí. Tento režim se vztahuje i na „veřejnou a technickou infrastrukturu“, [13] do které novela Lex OZE I nově zahrнула výroby OZE, jsou-li zřizované nebo užívané ve veřejném zájmu (z novelizovaného ustanovení sice legislativním nedopatřením vypadla čárka, dle výkladu Ministerstva pro místní rozvoj je však na místě ji vykládat tak, jako by v ní čárka byla). [14]

Výroby OZE o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MWp a více, které jsou v souladu s novelou Lex OZE I zřizovány ve veřejném zájmu, lze tedy považovat za veřejnou technickou infrastrukturu a umísťovat v nezastavěném území za podmínek vymezených v § 18 odst. 5 stavebního zákona. To může znamenat výrazné ulehčení umísťování OZE v nezastavěném území, nejedná se však o „bianco šek“, neboť stále musí být splněny veškeré podmínky stanovené § 18 odst. 5 stavebního zákona (soulad s charakterem území, absence výslovného vyloučení v územně plánovací dokumentaci z důvodu veřejného zájmu).

Zařazením výroben OZE (s výkonem 1 MWp a více) do veřejné technické infrastruktury ve veřejném zájmu přispívá ke splnění jedné z podmínek pro možnost vyvlastnění – a sice k naplnění účelu vyvlastnění ve smyslu § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Pro možnost vyvlastnění však i nadále musí být splněny veškeré ostatní zákonné podmínky vyplývající ze stavebního zákona a ze zákona o vyvlastnění [15], zejména musí být odůvodněn převažující zájem na dosažení účelu vyvlastnění nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného, nemožnost dosáhnout požadovaného účelu jinak, záměr OZE musí být vymezen v územně plánovací dokumentaci atd.

Na výroby OZE se i nadále nevztahuje liniový zákon [16], který se aplikuje jen na výroby o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 100 MWp a více. [17]

Hranice 1 MWp

Lex OZE I v zásadě legislativně potvrdil veřejný zájem na OZE, který již dříve dovodil NSS, nicméně pouze pro výroby od instalovaného výkonu 1 MWp a výše. Hranice 1 MWp prakticky znamená, že se legislativní úprava vztáhne na vysoké větrné elektrárny, na vodní elektrárny a některé malé vodní elektrárny. V případě fotovoltaických elektráren by se úprava dle zákonného znění vztáhla pouze na relativně rozlehlé solární farmy (zpravidla s rozlohou nad 1 hektar). Právě u solárních farem tak může hranice 1 MWp tvořit citelný rozdíl.

Důvodová zpráva k Lex OZE I vysvětlení hranice 1 MWp neobsahuje. Vysvětlení lze dohledat v odůvodnění pozměňovacího návrhu, kterým bylo předmětné ustanovení do novely Lex OZE I vloženo: „Navrhovaná úprava cílí na rozšíření veřejného zájmu na výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a nízkouhlíkových výroben o elektrickém výkonu 1 MW a více. (...) Kritérium 1 MWe [sic!] bylo zvoleno jako vhodná hodnota proto, aby se jednalo o stavby výroben, které již mohou skutečně významným

způsobem přispívat k výrobě a dodávkám elektřiny ke koncovým spotřebitelům.“[18]

Odůvodnění návrhu se žádným způsobem nevypořádává s tím, že správní soudy již v minulosti dovodily veřejný zájem na OZE, a to bez ohledu na instalovaný výkon výrobní (viz kapitola 1 výše). Z odůvodnění pozměňovacího návrhu přitom vyplývá, že účelem bylo veřejný zájem na OZE „rozšířit“ a posílit tím jejich pozici, nikoliv naopak. I z dočasného nařízení EU vyplývá veřejný zájem na OZE bez ohledu na instalovaný výkon, byť jen pro úzce vymezené oblasti.

Otázkou je, zda Lex OZE I skutečně zužuje veřejný zájem na OZE pouze na výrobní s instalovaným výkonem 1 MWp a více s tím, že menší výrobní ve veřejném zájmu nejsou, nebo zda lze veřejný zájem i nadále dovodit na veškerých OZE bez ohledu na instalovaný výkon. Ministerstvo pro místní rozvoj se v metodice ze dne 20. 3. 2023[19] kloní k první variantě, aniž by se však s druhou variantou a dřívější judikaturou vypořádalo. Právně závazné posouzení této otázky bude na správních soudech.

Závěr

Článek popisuje vývoj právního zakotvení veřejného zájmu na výstavbě a provozu OZE. První označení OZE za veřejný zájem lze nalézt v judikatuře správních soudů týkající se konfliktů při povolování výstavby OZE s jinými veřejnými zájmy, typicky s ochranou druhů živočichů či s památkovou ochranou.

V právních předpisech byl veřejný zájem na OZE zakotven v dočasném nařízení EU účinném od 31. 12. 2022 a novelou Lex OZE I účinnou od 24. 1. 2023. Oba předpisy si kladou za cíl usnadnit rozvoj OZE.

Regulace „převažujícího veřejného zájmu“ v dočasném nařízení EU se uplatní při udělování některých přesně specifikovaných typů výjimek pro výstavbu výroben OZE (v územích NATURA 2000 a ptačích oblastech, při konfliktu s druhovou ochranou, ochranou ptáků a ochranou povrchových vod).

Legislativní konstrukce vyvratitelné domněnky převažujícího veřejného zájmu ve čl. 3 dočasného nařízení EU je poměrně složitá a obtížně uchopitelná. Tím bude dle mého názoru ztíženo její praktické uplatnění ve správních řízeních. Zejména nejasná provázanost prvního a druhého odstavce čl. 3 by zasluhovala podrobnější metodický, legislativní nebo soudní výklad. Výklad dočasného nařízení EU však nemůže vést k závěru, že bude udělování předmětných výjimek ze strany správních orgánů probíhat stejně jako doposud, protože tím by byl účel přijetí a úpravy dočasného nařízení EU zcela popřen.

Zakotvení „veřejného zájmu“ v kombinaci s označením OZE za „technickou infrastrukturu“ v novele Lex OZE I má reálný dopad zejména na umístění OZE v nezastavěném území obcí. Dle znění novely jsou ve veřejném zájmu pouze výrobní s instalovaným výkonem 1 MWp a vyšším. Zákodárce však při přijetí této novely zjevně neměl na paměti, že správní soudy již dovodily veřejný zájem na OZE bez ohledu na instalovaný výkon. Mám za to, že stanovení legislativní hranice 1 MWp pro veřejný zájem v soudním přezkumu neobstojí, a to s ohledem na předešlou judikaturu, účel novely, ale i obecný trend právní úpravy využívání OZE v kontextu aktuální geopolitické a klimatické krize.

Na poli právní regulace využívání OZE včetně důsledků zakotvení (převažujícího) veřejného zájmu lze očekávat beze sporu dynamický vývoj, a to i z důvodu chystané evropské legislativy, která by měla nahradit dočasné nařízení EU a přinést komplexnější a trvalou právní úpravu pro umístování OZE.[20]

[Frank Bold Advokáti, s.r.o.](#)

Údolní 33
602 00 Brno

Tel.: +420 545 213 975
e-mail: info@frankbold.org

[1] Ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod 18 zákona č. [458/2000](#) Sb., energetický zákon, ve znění účinném do 23. 1. 2023.

[2] Rozhodnutí SDEU ze dne 4. 5. 2016, C-346/14.

[3] Rozhodnutí NSS ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016.

[4] Zákon č. 114/ 1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

[5] Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 11. 2022, sp. zn. 57 A 7/2022.

[6] V českém překladu čl. 3 odst. 1 dočasného nařízení EU je použitý obrat „považuje se“, což by svědčilo o uplatnění nevyvratitelné domněnky. Z bodu 4 a 8 preambule je však zřejmé, že úmyslem zákonodárce je zavedení vyvratitelné domněnky (rovněž je patrné z jiných jazykových verzí, například z anglického „shall be presumed as...“).

[7] Zákon č. [254/2001](#) Sb. o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

[8] Bod 8 preambule dočasného nařízení EU.

[9] Čl. 3 odst. 1 dočasného nařízení EU.

[10] Zákon č. [19/2023](#) Sb.

[11] Zákon č. [183/2006](#) Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů.

[12] Ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod 18 energetického zákona.

[13] Ust. § 2 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.

[14] Metodické sdělení MMR ze dne 20. 3. 2023. č. j. MMR-17209/2023-81, dostupná >>> [zde](#).

[15] Zákon č. [184/2006](#) Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů (zákon o vyvlastnění).

[16] Zákon č. [416/2009](#) Sb. urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.

[17] Ust. § 1 odst. 4 písm. a) zákona č. [416/2009](#) Sb.

[18] Pozměňovací návrh č. 1525 k Lex OZE I poslance Ivana Adamce ze dne 3. 11. 2022, dostupný >>> [zde](#).

[19] Metodické stanovisko MMR č. j. MMR-17209/2023-81, op. cit.

[20] Například směrnice o OZE, viz tisková zpráva Rady EU ze dne 30. 3. 2023, dostupná >>> [zde](#).

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [Tři dekády v advokacii a otevřený pohled na to, co profesi i justici nejvíc škodí](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)